

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 104. ÉVFOLYAMA

*Minden korban a Jászai László 2-es
körzetében csak a keze-
lésre kijelölt dolgozók
tartózkodhatnak.*

1969. JANUÁR XVIII. ÉVFOLYAM I. SZÁM

T A R T A L O M

<i>Dr. Madas András:</i> Beszámoló az EGB fabizottsága és a FAO erdészeti bizottsága együttes üléséről ...	1
<i>Lippenszky György:</i> A Keszthelyi Állami Erdőgazdaság műszaki fejlesztése	6
<i>Tóth Imre:</i> Vadkárrelhárítás az Alsó-Duna-ártéri erdőfelújításokban	12
<i>Erdélyi János:</i> A Duna-ártéri szálfatermelés helyzete	18
<i>Marosvölgyi Béla:</i> A VK-16 típusú kéregtelenítő gép munkavégző eleinek karbantartása és felújítása ...	23
<i>Palotás Ferenc—Simon Miklós—Szodfridt István:</i> Cellulóznyárasok talajvizsgálatának tapasztalatai ...	27
<i>Újvári Ferencné:</i> Vegyszeres gyomirtás hatása egy nyárállomány növekedésére	31
<i>Völgyi László:</i> Az erdőrendezési termőhelyfeltárás módszere	33
<i>Rada Antal:</i> Területszámítás pontrácsal	39

Irodalmi Szemle:

A vékonyfatermesztés gazdaságossága (<i>Dr. Babos I.</i>)	42
Az erdőgazdaság jövőbeni fejlesztése (<i>Dr. Babos I.</i>)	42
A Cidial alkalmazásának lehetősége (<i>Hubay S.</i>)	43
30 éves a svéd erdészeti nemesítő egyesület (<i>Mátyás Cs.</i>)	43
Teljesen gépesített csemetetermelés (<i>Jérome R.</i>)	44
Erdősítések pénzellátási normatíváinak képzése (<i>Ulreich J.</i>)	45
A hálóstervezés az erdőgazdaságban (<i>Ilyés B.</i>)	45

Címkép: *Az új motorfűrészek minősítése az ERTI gépkísérleti üzemében.*

Hátlapon: *Állományszemle Gyulajon* (foto: ERTI, Körmeny T. felvételei)

СО ДЕРЖАНИЕ

<i>Д-р Мадас А.:</i> Отчет о совместном совещании Лесного Комитета Европейской Экономической Комиссии и Лесного Комитета ФАО	1
<i>Липпенски Д.:</i> Техническое развитие в Кестхейском лесхозе	6
<i>Тот И.:</i> Предотвращение повреждений дикими животными лесовозобновления в пойме нижнего Дуная	12
<i>Эрдили Я.:</i> Несколько слов о вывозке хлыстами	18
<i>Марошевди Б.:</i> Текущий ремонт и восстановление кромок ножей окорочной машины типа ВК-16 ...	23
<i>Палоташ Ф.—Шимон М.—Содфрифт И.:</i> Опыты по анализам почвы площадей, намечаемых под заложение тополевых культур для целлюлозы в междуречье Дуная и Тиссы	27
<i>Уйváри Ференце:</i> Действие химической обработки сорняков на прирост одного тополевого насаждения	31
<i>Вэлид Л.:</i> Способ определения условий местопроизрастания в лесоустройстве	33
<i>Рада А.:</i> Вычисление площадей при помощи пунктовой сетки	39

I N H A L T S V E R Z E I C H N I S

<i>Dr. Madas A.:</i> Bericht über die gemeinsame Session der ECE-Holzkommision und der FAO-Forstkommission	1
<i>Lippenszky Gy.:</i> Die technische Förderung im Staatlichen Forstwirtschaftsbetrieb Keszthely	6
<i>Tóth I.:</i> Wildschadenverhütung in Walderneuerungen der unteren Donauniederung	12
<i>Erdélyi J.:</i> Einige Worte über den stammweisen Einschlag	18
<i>Marosvölgyi B.:</i> Instandhaltung und Erneuerung der Arbeitsschneiden an den Entrindungsmaschinen VK-16	23
<i>Palotás F.—Simon M.—Szodfridt I.:</i> Folgerungen aus den Bodenuntersuchungen in Zellstoffpappelbeständen zwischen der Donau und der Theiss	27
<i>Újvári F.-né:</i> Die Wirkung der chemischen Unkrautbekämpfung auf das Wachstum eines Pappelbestandes	31
<i>Völgyi L.:</i> Die Methode der Standorterschliessung in der Forsteinrichtung	33
<i>Rada A.:</i> Flächenermittlung mit einem Punktraster	39

A lapban megjelent tanulmányok szerzői:

Erdélyi János, a volt Dunaártéri Áll. Erdőgazdaság ny. igazgatója, Baja; *Lippenszky György* főmérnök, Keszthelyi Áll. Erdőgazdaság, Keszthely; *dr. Madas András*, az OT Mezőgazdasági Főosztályának vezetője, Budapest; *Marosvölgyi Béla* egyetemi tanársegéd, EFE, Sopron; *Palotás Ferenc* tud. főmunkatárs, ERTI Kirendeltség, Baja; *Rada Antal* erdőmérnök, Erdőrendezőségek Műszaki Irodája, Budapest; *dr. Simon Miklós* tud. főmunkatárs, ERTI Kísérleti Állomás, Kecskemét; *dr. Szodfridt István* tud. főmunkatárs, ERTI Kísérleti Állomás vezetője, Kecskemét; *Tóth Imre* erdőművelési csoport vezetője, Gemenci Áll. Erdő- és Vadgazdaság, Baja; *Újvári Ferencné* tud. munkatárs, ERTI Kísérleti Állomás, Mátrafüred; *Völgyi László* erdőmérnök, Állami Erdőrendezőség, Zalaegerszeg.

Beszámoló az EGB fabizottsága és a FAO erdészeti bizottsága együttes üléséről

DR. MADAS ANDRÁS

A két bizottság 1968. X. 7—11. között tartotta üléseit Genfben, és azon részt vettek az összes európai államok képviselői. A két bizottság számos kérdést vitatott meg; ezek közül az alábbi két kérdéscsoport érdemel különös figyelmet:

- az európai fafogyasztás és faellátás 1960—75. évekre kidolgozott hosszútávú koncepciójának időközi felülvizsgálata,
- a fafogyasztás és faellátás 1968—69. évi várható helyzete.

1. Az európai fafogyasztás 1960—75. évekre kidolgozott hosszútávú koncepciójának időközi felülvizsgálata

Az EGB fabizottsága 1953-ban adta közre első tanulmányát az európai fafogyasztás és faellátás 1950—1960 közötti várható fejlődéséről. Ez a tanulmány akkoriban nagy feltűnést és visszhangot keltett az erdészetben túl európai gazdasági körökben is, mert részben az első komolyabb kísérletek közé tartozott a gazdasági folyamatok előrebecslése területén, másrészt feltűnő megállapításait a fafogyasztás gyors növekedéséről és egy erdőgazdaságpolitika kialakításának szükségességéről erdészeti és faipari körökben túlzottan optimistának tartották.

Az események a tanulmány szerzőit igazolták, mert az általános gazdasági fejlődés a háború utáni helyreállítási szakaszban még gyorsabb volt, mint ahogy azt a tanulmány előírta, és ennek következtében a fafogyasztás is a tanulmánynak megfelelően emelkedett. Ezt pedig valóban nyomon követte egy „dinamikus erdőgazdaságpolitika” kialakulása a legtöbb európai államban, s így 1960-ig a szükségleteket Európa lényegében saját forrásaiból fedezte; a térség fa exportja és importja kiegyenlítette egymást. (Európa a tanulmányban a Szovjetunió nélkül van figyelembe véve.)

A vizsgált korszak lezárása után egységes volt a kívánság, hogy egy új koncepciót kell kidolgozni a következő 15 évre. Ez meg is történt és a két bizottság 1963-ban megtárgyalta, majd kiadta az új tanulmányt „Az európai fafogyasztás és faellátás várható alakulása 1960—1975 között” címen (a továbbiakban: Tanulmány).

Ez évben, a vizsgált időszak felében került sor a Tanulmány felülvizsgálatára.

1.1 A Tanulmány és a felülvizsgálat közgazdasági háttere.

— *Módszertanilag* jelentősen fejlődött a hosszútávú előrebecslés, és kialakult a jelenlegi gyakorlat, amelyben a vizsgált 15 év közben egyszer az egész helyzetet áttekintik és az időszak alatt tanulmányokat készítenek az egyes legfontosabb fafelhasználó ágazatok fafogyasztásának alakulásáról (építészet, csomagolás stb.). Emellett a felülvizsgálat a főbb számokra vonatkozóan már 1980-as becsléseket is tartalmazott. Így a tervezés lényegében folyamatossá vált és az előrebecslések számszerű megállapításai egyre pontosabbak és a tendenciák alakulása kellő időben felismerhető.

— A fa és a helyettesítő anyagok közötti *árviszonyok* helyes előrebecslése az egyik legfontosabb feltétele az egész Tanulmány használhatóságának. A Tanulmány feltételezte, hogy a faárak és a nagykereskedelmi árindex egymáshoz viszonyított aránya nem változik. Ez az arány az elmúlt 8 év alatt valóban nem változott, ami azt jelenti, hogy a fa pozíciója az egyéb anyagokhoz képest *árban* lényegében nem változott.

— A *lakosság* alakulása szintén fontos tényezője a fafogyasztás trendjének. Európa lakossága a Tanulmány szerint az alábbi lesz (1. táblázat):

1. táblázat

év	Európa lakosságának fejlődése	millió fő
1960	450
1965	474
1970	496
1975	520
1980	544

Ez nagyjából évi 1%-os növekedésnek felel meg, ami az 1970-es évekre valamelyest lelassul. A lakosság számának általános növekedésén belül nagyon erőteljes a faluról városra vándorlás folyamata, ami az egyik fő okozója a városi lakáshiánynak. Falun általában feleslegessé válnak a régi épületek, újakat nem építenek, ami segítené az eláramlás lelassulását. Az államok most arra törekcsenek, hogy

fejlesszék az elmaradt területeket iparral;

fejlesszék az erdészetet, a turizmust, ami fékezheti a gyors eláramlást.

— A *nemzeti jövedelem* alakulása a fafogyasztás alakulásának legfontosabb befolyásoló tényezője. A Tanulmány előrebceclése és a jelenlegi felülvizsgálat az alábbi képet mutatja (2. táblázat).

2. táblázat

A nemzeti jövedelem alakulása Európában 1960—1975

	Tanulmány		Felülvizsgálat	
	1960 = 100	Évi nö- vekedés %	1960 = 100	Évi nö- vekedés %
Európa	187	4,3	187	4,3
Ebből:				
Észak-Európa	154	2,9	185	4,2
Közös Piac	171	3,6	186	4,2
Britt-Szigetek	144	2,5	151	2,7
Közép-Európa	209	5,0	188	4,3
Dél-Európa	178	3,9	253	6,3
1. Nyugat-Európa	167	3,4	182	4,1
2. Kelet-Európa	285	7,3	214	5,2

A Tanulmány tehát az európai fejlődést helyesen irányozta elő, a kelet-európai államokra vonatkozó túlzottan magas előirányzatokat mérsékelni kellett, a nyugat-európai államok fejlődésének némileg gyorsabb ütemű előirányzata mellett.

— A *lakásépítés* szintén fontos tényezője a fafogyasztásnak. Ennek előirányzatai az alábbiak: (3. táblázat.)

3. táblázat

Lakásépítés
1000 lakás

	1965.	1970.	1975.	1980.
Európa	3366	3590	4130	4650
Észak-Európa	205	220	240	260
Közös Piac	1551	1580	1710	1830
Brit Szigetek	411	460	520	580
Közép-Európa	232	240	260	280
Dél-Európa	420	490	650	800
Kelet-Európa	547	600	750	900

1.2. A felülvizsgálat főbb megállapításai

— A felülvizsgálat alapján megállapítható, hogy a Tanulmányban feltételezett közgazdasági-demográfiai háttér megállapítása helyes volt, és azon csak kisebb módosítások végrehajtása vált szükségessé. Az eddig eltelt idő a feltételezett *alacsonyabb* fejlődési ütemet igazolta.

— Ennek megfelelően a *fafogyasztás* is nagyjából a feltételezett ütemben és összefüggésben növekedett, amit a következő számok mutatnak. (4. táblázat.)

Az iparifa fogyasztás várható alakulása Európában
millió GFE m³

	1960.	1965.	1975.	
			Tanulmány	Felülvizsgálat
Iparifa összesen	246	290	365	371
Ebből:				
Rönk	137	157	167	173
Papírfa	74	105	174	178
Egyéb	35	28	24	20

A legérdekesebb vita a faellátás helyzetének megítélésében bontakozott ki.

A Tanulmány azzal számolt, hogy az 1960-as évek elejétől kezdve Európa önellátása fokozatosan passzív egyenlegbe megy át és a növekvő szükségletek egyre nagyobb részét más térségekből, Szovjetunióból, Amerikából, Afrikából kell fedezni.

A nagyon élénk vita során egyre világosabban rajzolódott ki, hogy *Európa tulajdonképpen képes lenne 1975-ben a szükségleteket fában kielégíteni*, de valószínűleg a költségtényezők, mindenekelőtt a munkabérek állandó emelkedése miatt, nem fogják az Európában kitermelhető fatömeget mind kitermelni és valószínűen növekedni fog Európa importja más térségekből, ahonnan származó faanyag e szállítási költség ellenére is olcsóbb lesz mint a drága (pl. svéd) munkabérrel kitermelt gyvítettési fatömeg (5. táblázat).

A fa export-import egyenleg alakulása Európában
millió GFE m³

	1975.	
	Tanulmány	Felülvizsgálat
Fogyasztás	365	371
Termelés	295	325
Netto import	—70	—46

Európa tehát a Tanulmányban előrelátva 70 millió m³-rel — a mai megítélés szerint 46 millió m³-rel több fatömeget lesz kénytelen egyenlegében importálni más térségekből.

A vita összefoglalója szerint az erdőgazdálkodás területén az alábbi fejlődési előirányzatok kibontakozása várható:

— Az erdőgazdálkodás is visszavonul — a mezőgazdasághoz hasonlóan — a határterületekről, ahol az erdőgazdálkodás megfelelő jövedelmet nem biztosít. Ezek a területek egyre inkább szociális, üdülési stb. célokat fognak szolgálni, de ehhez az állam fokozottabb anyagi hozzájárulása szükséges (nemzeti parkok, üdülővezetek stb.).

— Az erdőgazdálkodás keretében maradó területeken gyors ütemben fog fejlődni az integráció az erdőgazdaságok és a faipari üzemek között.

— Az integrált együttműködésben a racionalizálás, a termelékenység gyors növekedése, a megfelelő önköltség, nyereség és ár biztosíthatják az európai fa számára a versenyképességet részben a helyettesítő anyagokkal, részben az egyéb térségek szállításaival szemben.

— Külön problémát jelent a nyugat-európai államokban a paraszti erdők sorsa. Azzal számolnak, hogy az elkerülhetetlen integrációs folyamatokban a szövetkezetek különböző formái révén kapcsolódhatnak be.

Az a vélemény alakult ki, hogy az erdőgazdaság és a faipar lépést fog tartani az igényekkel, mert az integrált fejlődés végső soron mind a termelők, mind a fogyasztók és így az államok közvetlen érdekében áll.

2. A fapiac várható helyzete 1968—1969-ben

2.1. Fenyőfűrészáru

Az európai térség fenyőfűrészáruira vonatkozó legfontosabb számait az alábbi táblázat tünteti fel. Az import Európának más térségekkel fennálló negatív egyenlegét tünteti fel (6. táblázat).

6. táblázat

Az európai térség fenyő fűrészáru gazdálkodása

	1967.	1968.	1969.
	millió m ³		
Termelés	56,6	58,2	58,2
Fogyasztás	65,2	66,5	66,7
Export.....	—	—	—
Import (netto)	—8,6	—8,3	—8,5

Európa nettó fenyőfűrészáru importjának zömét a Szovjetunió fedezi, de jelentős szállítások történnek Kanadából is. Kanada néhány évvel ezelőtt jelent meg jelentős mennyiségű export fenyőfűrészáruval az európai piacon. Az elmúlt három-négy évben az addig gyakorlatilag önállóan fejlődő európai fenyőfűrészáru-piac fokozatosan közvetlen és közvetett kapcsolatba került először az amerikai piaccal, majd a legutóbbi 1—2 évben a japán piaccal is.

Néhány évvel ezelőtt a gazdasági növekedés lelassulása az USA-ban arra vezetett, hogy csökkent az USA importja Kanadából, ami jelentős mennyiségű fűrészárut szabadított fel a kanadai export fűrészáruból az európai piacra. Most ellenkező folyamat játszódik le ez évben, mert részben az USA, de főleg Japán az uralkodó magasabb árak révén növelte a Kanadából származó importot és így lényegesen csökkentette az eddig az európai piacra irányított kanadai fűrészárut.

Jelentősen növekedik egyébként Szibéria keleti részéről a faanyag szállítása a japán piacra. Az idei évben lehetett először érzékelni azt, hogy a japán fapiac a világpiac lényeges részévé lépett elő.

Az európai térségen belül igen jelentős nagyságrendű a fenyőfűrészáru export—import fogalma. Az 1968. évben e forgalom előreláthatólag el fogja érni a 25 millió m³-t. Az európai piacra szállító főbb exportáló, illetve az európai főbb importáló államokat az alábbi táblázat tünteti fel (7. táblázat):

7. táblázat

Főbb exportáló államok		Főbb importáló államok	
	millió m ³		millió m ³
Szovjetunió	7,8	Anglia	8,9
Svédország	6,1	Olaszország	3,0
Finnország	3,8	NSZK	2,6
Ausztria	2,8	Franciaország	1,5
		NDK.....	1,4
		Magyarország	0,9

1967-ben a nagy széldöntések miatt az NSZK 24%-kal csökkentette importját, felhasználva a széldöntésből származó hazai anyagot, de ezt kiegyenlítette az európai piacon Anglia, Olaszország, Magyarország, Franciaország jelentős importnövekedése. 1968-ban Anglia, Olaszország, NSZK, Magyarország növelte jelentősen importját.

A Bizottság az 1968—1969. évi helyzetet úgy ítélte meg, hogy az előző 1966—1967 évek mérsékeltébb fejlődése után a gazdasági helyzet Európában kedvezőbben alakult, ami növeli a fenyőfűrészáru fogyasztását, termelését és külkereskedelmi forgalmát. Általában az elkövetkezendő évben kiegyensúlyozott piacra lehet számítani.

Egyes exportáló országok azon véleményüknek adtak kifejezést, hogy bizonyos alacsonyabb minőségű fenyőfűrészáru választékok ára alacsony és nem biztosít megfelelő jövedelmezőséget.

2.2. Papírfa

A papírfa fogyasztásának növekedése változatlanul a hosszútávú tendenciákhoz igazodik és a fenyőfűrészáruhoz képest igen gyors (8. táblázat).

Európa összes papírfá szükséglete
millió m³

	1967.	1968.	1969.
Európai termelés	108,5	108,1	113,5
Import	12,8	12,6	12,4
Export	12,1	10,1	10,6
Szükséglet (SZU nélkül)	111,0	114,8	119,8
Százalékos változás az előző évhez	+ 5,5	+ 3,4	+ 4,4

Tájékozódásképpen megemlítjük, hogy Kanada várható szükséglete 1968-ban 60 millió m³, míg az USA-é 120 millió m³ (9. táblázat).

9. táblázat

Európa legfőbb papírfá exportáló és importáló államai 1968-ban

Főbb exportáló államok:		Főbb importáló államok:	
	millió m ³		millió m ³
Szovjetunió	5,5	Norvégia	2,4
Svédország	2,1	Finnország	2,0
Franciaország	1,0	Olaszország	1,9
Csehszlovákia	0,9	NDK	1,0
		Franciaország	0,8

Magyarország eddig csak az importáló államok sorában szerepelt. Az évek óta folyamatosan exportált lombos papírfák mellett megkezdtük az eddig papírfá céljaira nem hasznosítható cser papírfá exportját Olaszországba. A gyors ütemben növekvő összes lombos papírfá exportunk 1968-ban már el fogja érni a 330 000 m³-t. A papírfá export további fokozása mindaddig célszerű, amíg hazai forrásokból, vagy kooperáció útján a cellulóz- és papír problémáinkat nem tudjuk gazdaságosabban megoldani.

Érdekes megfigyelni, hogy Finnország Európa egyik legnagyobb papírfá importőrjévé lépett elő és így a Szovjetuniótól és más államokból nyersanyagot vásárolva, azt késztermékké feldolgozva, majd exportálva, jelentősen javítja fizetési mérlegét.

Ha tehát Finnországnak gazdaságilag kifizetődő papírfát importálni és jelentős szállítási költségek figyelembevételével készterméket exportálni, akkor nagyon valószínűnek látszik, hogy Magyarországon is érdemes a cellulóz- és papírgyártásra alkalmas fafajokat itthon feldolgozni szükségleteink fedezésére.

2.3 Bányafa

A bányafa piac jelentősége az ismert okok miatt gyors ütemben csökken.

A bányafa import a főbb importáló államokban az alábbiak szerint alakult az elmúlt 13 év alatt (10. táblázat).

10. táblázat

Bányafa import

	1955.	1968.
	m ³	
NSZK	1 593 000	100 000
Anglia	1 288 000	175 000
Magyarország	575 000	500 000

Ha figyelembe is vesszük, hogy a bányafaként importált 500 000 m³-nek egy részét más célokra használjuk fel, akkor is szembetűnőek a bányafán keresztül vizsgálva egyrészt az energiafelhasználás szerkezetében és a bányák modernizálásában jelentkező rendkívül gyors változások Nyugat-Európában, másrészt a viszonylag lassúbb előrehaladás mind a két területen Magyarországon. Egyébként a saját bányafa termelés

Angliában az elmúlt évtized alatt változatlan maradt, az NSZK-ban pedig jelentősen csökkent, miközben az import 13 év alatt az $\frac{1}{15}$ -ére esett vissza.

2.4 Faárak

A fenyőfűrészárura vonatkozóan a Bizottság nem jelzett ármozgást, csak az exportőrök fejeztek ki bizonyos elégedetlenséget egyes alacsonyabb minőségű fenyőfűrészáru alacsony árával kapcsolatban.

A papírfá árak a nagy európai széldöntés miatt 1967-ben csökkenő tendenciát mutattak. Több delegáció jelezte az ülésen, hogy 1968. első felében az árak valamelyest tovább csökkentek. Bizonyos jelzések vannak azonban, amelyek szerint a kereslet-kínálat egyensúlyának javulása megállította a fenyő papírfá árának csökkenő tendenciáját. Egyes országok a lombos papírfá árak emelkedő tendenciáját jelezték.

A Keszthelyi Állami Erdőgazdaság műszaki fejlesztése

LIPPENSZKY GYÖRGY

Valamely erdőgazdaság fejlesztésére irányuló tevékenység nemcsak szűken a saját erőfeszítéseit mutatja, hanem — mivel az országos erdőgazdálkodás részét képviseli — ténykedése tükrözi az ország erdőgazdálkodásának tevékenységét. Amit tesz, elsősorban a saját problémáinak megoldásán segít, de egyben megmutatja azt is, hogy az ország erdőgazdaságai milyen feladatok megoldásán munkálkodnak.

A Keszthelyi Áll. Erdőgazdaság problémái egyediek, de előbb-utóbb más erdőgazdaságokban is jelentkezni fognak, ha nem is azonosan, de kontúrjaiban felismerhetően. Azért a mi feladatainknak jól, vagy rosszul történt megoldásából a többi erdőgazdaság is tanulhat, ki tudja szűrni belőle a neki legmegfelelőbbet.

Erdőgazdaságunk termőhelye nem egységes: a vizes láptalajtól a szélsőségesen száraz vázталajokig a talajtípusok széles skálája megtalálható. Őt erdőgazdasági tájegységbe tartozunk és ezen belül mintegy hetven erdőtípus található. A termőhelyi viszonyok és az ezekhez kapcsolódó fafaj-összetétel szélsőségessége határozza meg mind az erdőművelési, mind a fahasználati munkák irányvonalát.

Erdőművelés

Erdőművelési munkánk fő irányvonala: cseresek fafajcserés átalakítása, kópár- és láptalajokon erdőtelepítés.

Az erdőgazdaságnak a Vas-Zalai hegyháton, a Kelet-Zalai dombvidéken, az Észak-Pannonháton, valamint a Bakonyalja erdőgazdasági tájon fekvő síkabb és mélyebb termőrétegű erdőterületein a korábbi alátelepítéses-felújítógázós módszerről, amely a felújítási munkákat erősen elnyújtotta és az újulatban jelentős károkat okozott, áttértünk a tarvágásra. Ez a módszer lehetővé tette a fakitermelési és erdőművelési munkák nagyobb arányú gépesítését. Tarvágás után ezeket a területeket K1A tuskózóval kituskózzuk, a tuskót dózerrel halomba toljuk, a területet felszántjuk és így az erdősítés számára lényegesen kedvezőbb lehetőségeket biztosítunk. Az ilyen erdősítés pótlást alig igényel és néhány év alatt befejeztként átadható.

A legnagyobb szabású erdősítés Zalaerdőd térségében folyik, ahol tíz év alatt 400 ha cseres-akácós erdőt termelünk ki és erdősítünk újra. Az erdősítés itt intenzív eljárással folyik. Gépi tuskózás, mélyforgatás után a területre nagy mennyiségű foszfor, káli és nitrogén műtrágyát szórunk ki, majd ezt követően zöldtrágyázást alkalmazunk és csak ezután történik az erdősítés duglász, sima, luc és vörösfenyő-csemetékkel. Az így létesített erdősítést még öt éven keresz-